

PŘEMOSTĚNÝ

/PRAVDA/

Pavel Skála: „Člověk nemůže být betonovej, aby něco změnil“

Rozhovor s Pavlem Skálou

Proč ses rozhodl, že začneš s organizováním PřeMostění?

Ta myšlenka už je dlouhodobá. Nejprve jsem dlouho organizoval festival NaNečisto v Liberci, protože jsem se rozhodl, že chci podpořit tamní kulturu. Byl jsem lektorem na místních soutěžních přehlídkách a řekl jsem si, že by bylo dobré založit festival, který není soutěžní, a vytvořil jsem NaNečisto. Chtěl jsem, aby soubory dostaly šanci zahrát si někde, kde nešlo o vítězství, ale kde by se představení hodnotila konstruktivně a kde by vládla rodinná friendly atmosféra.

Když jsem se přestěhoval do Mostu, něco takového mi tu chybělo. Proto jsem založil PřeMostění. Tehdy to byla ještě Mladá scéna. Nějakým způsobem jsme Mladou scénu rozšířili do větších měřítek. Samozřejmě to nedělám sám, pomáhají mi s tím studenti.

Jakých změn na festivalu i v Mostě sis všimnul za ta léta, co PřeMostění funguje?

Nejprve se jednalo jen o Mladou scénu, tudíž přehlídku studentského

...pokračování na další straně...

divadla, poté se Mladá scéna rozrostla na festival, jehož součástí jsou tři přehlídky – Mladá scéna, Šrámkův Písek a Divadelní Piknik Volyně. Díky tomu se tu setkává více žánrů.

Také jsme se rozhodli pořádat každý ročník s nějakým podtitulem, prostřednictvím kterého se snažíme město oživit a poukázat na nějaké věci. Letos je to „Nebud' beton“, předtím šlo například o Most a jeho kořeny, o to, jak na město nahlíželi samotní lidé. Podtituly také každý ročník tematicky udávají.

Ze začátku jsem festival organizoval sám, teď se na organizaci podílejí i studenti. Ti se na této práci učí různé věci, ať už se jedná o grafiku, o práci v redakci, o shánění sponzorů nebo o práci se soubory.

Snažíme se dělat semináře pro účinkující a ty se každým rokem víc a víc profesionalizují, máme tu větší a větší odborníky. Spolupracujeme s DAMU, díky čemuž sem jezdí studenti DAMU a debatují o principech tvorby představení. Také tu jsou koncerty.

A co Most a PřeMostění? Jak obyvatelé Mostu reagují na festival?

To je různé. Pokud jde o představení, která se hrají na malé scéně, je asi dobře, když sem nepřijdou desítky a desítky Mostečáků, jelikož se do obecnosti vejde jen omezená kapacita. Na velké špíly (hlavně na ty inspirativní), kterým děláme větší reklamu, lidé chodí – příkladem je třeba představení Báry Hrzánové nebo Šakalí léta. PřeMostění je podle mě festival, který Most potřebuje,

protože je to nejen oživení, ale festival je důležitý i pro to, aby tu něco vznikalo.

Jaké semináře jsou tento rok v nabídce a proč zrovna tyto?

První seminář je Storytelling, který měl podle mě v loňském roce velký úspěch, a myslím si, že je důležité pracovat s mluveným slovem. Dále je tu seminář DAMU s Hankou Frankovou, kde studenti DAMU debatují o představeních. Potom pohybový seminář, jelikož je vždy dobré dívat se na pohyb z různých úhlů a naučit se pracovat se svým tělem. Posledním seminářem je To si piš s Péťou Jiráskovou, seminář dobrý pro ty, kteří se chtějí věnovat psaní.

Jak je festival financován?

Festival je financován ze spousty zdrojů, největším přispěvatelem je Ministerstvo kultury, dále Ústecký kraj, Statutární město Most a drobní sponzoři. Žáci, kteří na festivalu pracují, se snaží organizovat benefiční akce, abychom měli co nejvíce peněz a mohli jsme přinést co nejvíce programu, co nejlepší servis pro soubory.

Co pro tebe znamená divadlo?

Bytí. Něco, co rád poznávám, protože to je pokaždé něco jiného.

Čím je tento ročník výjimečný od těch předešlých?

„Nebud' beton“. Myslím si, že v předešlých ročnících jsme poukazovali na určitá témata, ale tenhle podtitul značí všechno. Člověk nemůže být betonovej, aby něco změnil.

Chtěl bys někomu poděkovat?

Je to klišé, ale ženě a děckám za to, že to se mnou vydrží. Děkuju Pavlíně Kordové, která mě pořádně dostala k divadlu a platila mi dramatak, děkuju Liberci, že mi dal možnost něco tam začít tvořit, děkuju všem, kteří jakýmkoli způsobem přispívají k tomu, že vznikají věci, co mají smysl a co nás posunou dál.

Co je pro tebe důležité v životě?

Ačkoliv je to asi obrovský klišé, rád bych dál předal to, co mi dala Pavlína Kordová. Tudiž se na nic a na nikoho nevykašlat, protože i z hovínka může vyrůst strom.

den

Slovosledi: „Mládež je třeba vzdělávat atraktivní formou“

Středeční den zahájil soubor Slovosledi, se svým představením Zrezivělé dětství, které přibližuje totalitní režim.

Kdy tohle představení vzniklo? Jde o novinku?

Jedna půlka vznikla před rokem a druhá před měsícem. Je to tedy poloviční novinka. Představení

totiž vzniklo na základě spolupráce se spolkem Dcery 50. let, který v závěru i zmiňujeme. Loni nás spolek oslovil, abychom na Mene Tekel, pražský festival s tematikou totality, vytvořily představení na téma totalita očima dětí. Letos jsme byly osloveny opět, tentokrát na téma cesta za svobodou. Tyto dvě představení jsme nakonec spojily dohromady.

Takže je můžete příležitostně rozčlenit...

Přesně tak. Jsme celkem čtyři, co v představení vyprávíme, takže se i různě střídáme.

Vzniklo představení za účelem vzdělávání? Má celý festival vzdělávací podtext?

V podstatě ano. Právě dámy ze spolku Dcery 50. let nás

oslovily s tím, že pro ně není jednoduché se dostat blízko současným náctiletým. Když ony předávají své zážitky, mladí to tolik neberou, proto chtěly o historii informovat atraktivnější formou. Představení je tedy zaměřeno hlavně na studenty.

Plánujete s představením objíždět školy?

Ano, už se tak děje.

Máte zkušenost s tím, že by někteří žáci při představení „zlobili“ a vyloženě rušili?

To, že by někdo vyloženě rušil se nám zatím nestalo. Ale vždy, když jde celá škola, tak se najdou studenti, kteří nemají moc zájem o kulturu a divadlo, takže by se člověk mohl snažit jakkoliv a asi by je nepřesvědčil.

Nicméně máme zkušenost, že se studenti většinou chytají a spolupracují. Když totiž jezdíme po

školách, většinou po představení následuje i diskuse s nějakou pamětnicí. Studenti se pak dost ptají, protože je během představení napadne spousta otázek.

Představení je formou storytellingu. Je to pro vás novinkou, nebo se tomuto odvětví věnujete dlouho?

Storytelling je metoda, která u nás není tolik známá, ačkoliv vyprávění příběhů tu bylo odjakživa. Tahle metoda však vznikla v zahraničí, aby mohla být alternativou k dalším druhům umění, nebo se mohla používat například

při tom vzdělávání. Náš spolek byl vlastně založen za účelem rozvoje storytellingu u nás. Fungujeme už čtyři roky.

lusk

Jindřich Šídlo: „Pravdu je obtížné zjistit, informace si musíme neustále ověřovat“

Jak velkou hrozbou jsou dezinformace a jak se s nimi vypořádat? Pomůžou v boji proti nim speciální útvary? Odpovědi na otázky hledal Jindřich Šídlo, přední český novinář, momentálně šéfredaktor Seznam zpráv.

Poslední dobou se často hovoří o mediální či dezinformační válce. Je tento termín pro současnou situaci adekvátní?

Nejsem expertem na tyhle teoretické termíny, ale asi to tak bude, tenhle termín má své opodstatnění. Je to hybridní válka a jsou tu nějaké taktiky a soupeření.

V lednu dokonce zahájil činnost nový odbor proti dezinformacím, který spadá pod Ministerstvo vnitra. Miloš Zeman ho velmi svérázně ohodnotil, v zahraničí se

však setkal s úspěchem. Jak to tedy je? Jsme opravdu zahlceni tolika dezinformacemi, abychom pro jejich vyvracení potřebovali speciální odbor?

Neznám březnové výsledky tohoto projektu a ani nevím, co přesně tam momentálně probíhá. Četl jsem nedávno rozhovor s Evou Romancovou, ze kterého vyplynulo, že některé věci ani neprezentují, protože se to odehrává v jiném režimu. Každopádně si nejsem úplně jistý tím, jestli je tenhle odbor nutný a jestli ti, kteří mají být přesvědčováni, se přesvědčit nechají.

Rozhodně se ale nejedná o žádnou cenzuru, to je něco úplně jiného a prezident to moc dobře ví. Neměl by používat takhle dramaticky totalitní termíny. Jde o zajímavý pokus státu, otázkou však je, zda tento projekt uspěje.

Nestačilo by, kdyby tyto falešné zprávy zveřejňovala na svém webu Bezpečnostní informační služba?

BIS vlastně pracuje dost neveřejně a není tady od publikování informací. Publikuje jen jednou za rok zprávu o své činnosti.

Jak vlastně lidé mohou zjistit pravdu?

To je v životě obtížné. Vždycky, když mě něco zaujme na sociálních sítích, tak mě zajímá, odkud ta informace je, kdo je

pod ní podepsaný. Nemyslím tím autora, ale médium. V závislosti na něm se buď zarazím, nebo si řeknu, že tuhle zprávu můžu zvolna vypustit. Tenhle postup bych doporučil všem, hlavně pokud zprávy konzumují přes sociální sítě.

Ondřej Kundra v rozhovoru s Danielou Drtinovou uvedl, že velkým problémem jsou dezinformační weby. Mimo jiné uvedl i Parlamentní listy, které podle něj míchají pravdu se lží. Nebylo by tedy jednodušší uvést seznam takových webů, aby si uživatelé internetu mohli tyto weby najít a už dopředu věděli, zda čtou dezinformační web?

Myslím, že takový seznam vzniknul ve spolupráci Evropských hodnot a Masarykovy univerzity v Brně a je tady už rok. Otázkou je, jestli lidé, kterým je tento seznam určen, si ho najdou a budou mu věřit. K Parlamentním listům bych řekl to, že jsou sice šunt žurnalistika, protože opisují zprávy od Facebooku až po cizí noviny, ale nejsou dezinformačním webem. Sám Ondřej měl problém Daniele Drtinové říct, jaké nepravdivé informace přinesli. Všichni známe případ s romským pokladníkem, to byl obrovský průšvih, na který naletěla i řada seriózních médií.

Na svém twitterovém profilu jste velmi aktivní a sociální sítě jsou skvělým prostředkem k šíření falešných a překroucených zpráv. Narazil jste už na nějaké takové

příspěvky? Reagujete na ně nějak?

Občas, když mám chuť a čas, tak napíšu, že je to zřejmě blbost, ale jinak to moc neřeším. Sám jsem byl zdrojem dezinformace. Dal jsem na Twitter fotku údajné schůzky, na které jsem si spletl Jiřího Langa, bývalého šéfa BIS, s Miroslavem Šloufem. Pak jsem to samozřejmě opravil. Jinak na Twitteru moc příspěvky nesleduji a na Facebooku se mi neustále zobrazuje to samé, protože mám přidáný jen určitý počet lidí a nevidím na všechny. Každopádně se nevěnuji vyhledávání těchto zpráv systematicky, mám dost své jiné práce.

Nedávno jste na Twitteru sdílel příspěvek deníku The Sun o tom, že se na Zemi řítí asteroid. Ačkoliv z Vašeho tweetu jasně číselná nadsázka, lidé ho komentovali odkazy na další média s tím, že neví, čemu věřit. Pomohl by vůbec odbor MV takovým lidem?

Asi bych měl být zodpovědnější. Nejspíš jsem přecenil, že všichni moji followeři pochopí tento humor. Občas ironie a legrace, se kterou si člověk zahrává, nebo alespoň já si s ní zahrávám, může být všem srozumitelná. V řadě případů, kdy jsem psal zjevně ironické texty, to mnoho lidí nepochopilo. Lidé po mě například žádali, abych doložil, že Václav Klaus skutečně řekl to, co jsem do článku napsal. Bylo pak těžké jim vysvětlovat, že se jednalo o vtip. Odbor proti dezinformacím by se však neměl zabývat ironickými texty v médiích nebo politickou satirou. Na tyhle příspěvky se jen občas někdo ozve, že jim nevěří.

Celkově se zpravodajství přesouvá na internet, kde se vše kopíruje a „krade“. Může tento fakt ubrat zpravodajství tolik peněz, aby to ovlivnilo kvalitu informací?

Hodně mě rozčiluje, když lidé ofocují novinové články a dávají je na Facebook. Noviny to pomalu zabíjí. A jakmile přebíráte informaci bez zdroje, kterou ani nemáte ověřenou, tak za ní také přebíráte odpovědnost. Vlastně i za ozdrojovanou informaci přebíráte právní odpovědnost. Člověk může být odsouzen za citování cizího média, které nesdílelo pravdu. Minimálně je slušnost média citovat.

Budou dezinformace hrát významnou roli v nadcházejících prezidentských volbách?

Určitě budou hrát roli už ve sněmovních volbách. Vlastně už v minulých prezidentských volbách jsme to zažili. Kampaň Miloše Zemana zjevně sdílela fake news. Normálně se svým mluvčím lhali, přestože ze lži obviňovali všechny ostatní. Na druhou stranu, pokud se v kampani objeví nějaká lživá informace, tak je na médiích, aby to vyvrátila. Mají na to stále dostatek síly a je to jejich práce, ukazovat v oceánu informací tu pravdu.

lusk

SOUTĚŽ!!!

Nakreslete beton.

Své výtvary odevzdejte Péťovi (poznávací znamení - na otázku „Kdo je tady Péťa?“ odpoví „Já.“) ve stánku.

Hodiny tikají, máte čas jen do čtvrtého večera!
Nejlépejší tři betony vyhraji skvělé knihy!

netakúplněrealita

Počítej si na prstech body.

Pokud máš nejvíc A, výsledek najdeš u A. Pokud máš nejvíc B, výsledek najdeš u B. Pokud máš nejvíc C, výsledek najdeš u C. Pokud nic nemáš, nenajdeš výsledek.

Přežil bys v Mostě?**1) Jsi uvězněný v malé místnosti. Co uděláš?**

- a) Zůstanu tam, dokud mě někdo neosvobodí.
- b) Vezmu pinzetku a chytře s ní odemknu dveře.
- c) Prorazím pěstí okno, do všech stran se dramaticky rozletí střepy a já vyjdu ven, zahalen ve své vlastní krvi.

2) Sedíš pod stromem. Co uděláš?

- a) Budu tam sedět, dokud nezapadne slunce. Potom začnu počítat hvězdy.
- b) Vylezu na strom a utrhnu si jablko. Mňam.
- c) Vezmu sekeru, strom pokácím a udělám si z něj domeček.

3) Koukáš se na horor. Co děláš?

- a) Dívám se skrze prsty a vystrašeně se klepu.
- b) Jím popcorn a nudím se.
- c) Směju se a snažím se způsoby týrání z filmu aplikovat v reálném životě za použití speciálních woodoo panenek.

4) Maluješ portrét kamaráda. Co uděláš?

- a) Něžnými tahy štětce se pokusím nakreslit jej co nejlépe a do rohu přimaluju srdíčko.
- b) Cca.
- c)

5) Jsi zabetonovaný. Co uděláš?

- a) Uvívnu v betonu navěky.
- b) Neuvívnu v betonu navěky.
- c) ANTIBETON ULTIMATE JUTSU!

Řešení:

<p>Uteč, dokud můžeš! Sem se tvá jemná romantická duše nehodí. Schovej se v Karlových Varech a už se radši nevracej.</p>	<p>Tvůj výcvik ještě vyžaduje mnoho tréninku. Avšak pokud začneš hned teď a budeš pokračovat ještě 1529 dní, 8 hodin, 37 minut a 0 sekund, budeš schopen přizpůsobit se mosteckým podmínkám a možná... (jen možná!) si najdeš dokonce i kamarády. ;)</p>	<p>Vítej, bratře a sestro.</p>
--	--	--------------------------------

den

stripprogram dne

14:30 zahájení

14:40 – 15:20 *KUK-u-řice* - Po stupních civilizace16:00 – 16:30 *Divadlo Vydýcháno* – Andrew Coffey17:00 – 18:00 *ČAMU* – U konce s dechem+D3919:00 – 19:50 *STOPA* – Churchill byl zvíře20:00 – 22:00 diskuze (*KUK-u-řice*, *Vydýcháno*, *ČAMU*, *STOPA*)22:00 *Ufftenživot* – GoGobrazem

festival Přemostění vznikl za finanční podpory statutárního města Mostu

 Dauphin

 KNIHY DOBROVSKÝ

 JOHN LEMON

 Litvinoff

 BENEDIKT
 sport | rekreace | vzdělávání

 Vrtecký kraj

 HOST
 nakladatelství

 RESPEKT

 MINISTERSTVO
 KULTURY

 PŘEMOSTĚNÍ
 festival | teatro

 základní
 umělecká
 škola
 F.L. Gassmann Most

 T. ARCHMANN
 grafika